

ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ФІНАНСОВОЇ САНАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Педорич О.В., гр. Ф-47-м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.І. Лачкова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Реальній ринковій економіці властива нестабільність на макро- і мікро рівнях: кризи, безробіття, інфляція, банкрутства підприємств. Основу економічної нестабільності складає циклічний характер відтворення, спосіб його руху. Циклічність розвитку економічних систем, виникнення і розвитку кризи, як однієї із стадій циклу, належить до основних концепцій економічної теорії. Криза – це крайнє загострення протиріч у соціально-економічній системі, що загрожує її життєстійкості у навколишньому середовищі. Наслідки кризи підприємства можуть привести до радикальних змін чи поступового виходу з кризи. Післякризові зміни в розвитку організації бувають довгостроковими і короткостроковими, якісними і кількісними, оборотними і необоротними. Причому вони можуть носити як позитивний, так і негативний характер як для самого підприємства, так і для навколишнього середовища. Тому керівництву необхідно вкрай відповідально підходити до організації фінансового оздоровлення підприємства. Існування різних причин, за яких доцільним можна вважати проведення фінансової санації підприємства, та вимоги щодо ефективного управління процесом фінансового оздоровлення, зумовлюють актуальність теми дослідження.

Узагальнення наукових досліджень процесу санації дозволило обґрунтувати її сутність та необхідність, визначити зміст економічного механізму фінансової санації. Проведене дослідження дозволило визначити, що фінансова санація підприємств в Україні має зовнішні та внутрішні вимоги. Зовнішні вимоги щодо фінансової санації підприємств виходять з необхідності забезпечення сталого розвитку економіки України на підставі виведення з кризи базової ланки економіки – підприємств. Внутрішні вимоги фінансової санації пов'язані із зовнішніми, оскільки основою стійкого економічного зростання є конкурентоспроможні підприємства, які здійснюють успішну підприємницьку діяльність. Впровадження фінансової санації на кризових підприємствах сприяє недопущенню розгортання кризи, виходу з неї, стабілізації господарської системи.

ОБґРУНТУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЦІННИХ ПАПЕРІВ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Подопригора К.С., гр. Ф-37

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.П. Близнюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Інвестиційна привабливість цінних паперів, емітентами яких є акціонерні товариства, оцінюється за допомогою фундаментального та технічного аналізу. Як той, так і інший види аналізу мають своїх прибічників та супротивників, обидва вони широко використовуються у практиці інвестиційного аналізу.

Оцінка інвестиційної привабливості корпоративних цінних паперів як емітентом, так і інвестором, є однією з підстав для прийняття рішення щодо доцільності їх продажу або купівлі. Підвищення інвестиційної привабливості цінних паперів – це головна умова зростання фінансових інвестицій в економіку України.

З метою оцінки інвестиційної привабливості акцій та визначення доцільності їх купівлі інвесторами, здійснюється їх інвестиційний аналіз за допомогою системи взаємопов'язаних показників та коефіцієнтів, до яких відносяться: курс та ринкова ціна акцій, капіталізована вартість усіх випущених емітентом акцій, віддача акціонерного капіталу, співвідношення ринкової та балансової вартості акцій, вартість чистих активів на акцію, чистий прибуток на акцію, дивідендна віддача акції, коефіцієнт «ціна-дохід», коефіцієнт платіжності, рентабельність акціонерного капіталу, показники обігу акцій, а також оцінюється внутрішня вартість акцій.

Інвесторами розраховується внутрішня вартість акцій, яка базується на концепції теперішньої вартості майбутніх грошових потоків. При цьому використовуються наступні моделі: модель оцінки вартості акції з постійними (сталими) дивідендами; модель оцінки вартості акції з дивідендами, що постійно зростають (модель Гордона); модель поточної вартості акцій, що використовуються протягом певного періоду, модель оцінки вартості акції з дивідендами, що змінюються в окремі періоди.

В країнах з розвинутою економікою аналітики фондового ринку складають інтегральні показники – рейтинги, тобто оцінки за класом, рангом чи категорією тієї чи іншої корпорації, а також емітованих нею цінних паперів. За критерієм якості виокремлюють наступні типи акцій: акції з «блакитними корінцями»; дохідні акції; акції зростання; циклічні акції; захищені акції; спекулятивні акції